

Първият основен проблем са коефициентите за активност на жените - при тях кривата на повъзрастовата активност няма стабилна форма, а и има два пика, които са свързани със създаването на семейство и с раждането и отглеждането на децата. Следователно тук излиза на преден план връзката между равнището на икономическата активност и демографските характеристики на населението. Това означава, че коефициентите на активност (най-малкото за жените) не могат да се третират като външни за демографската система. Освен това през последните няколко десетилетия се наблюдава нарастване на равнището на икономическа активност сред жените. Това се дължи на промените в общественото мнение и възгледите на хората, на развитието на икономическата система, а оттам - и на структурата на търсенето на труд, поради което тази тенденция показва голяма стабилност и дългосрочност. Всичко това обуславя необходимостта от максимално точно моделиране на равнището на икономическа активност при жените - растящият им дял в броя на икономически активното население влияе все по-вече върху размера и структурите на това население.

Вторият проблем е свързан с моделиране на коефициентите за икономическа активност на хората, навършили пенсионна възраст. Желанието им за оставане на пазара на труда като икономически активни лица най-вероятно също е в пряка връзка с основни демографски характеристики на тази група от населението (например здравословното им състояние, семейното положение, възрастово-половата структура и др.), както и с някои нейни социални и икономически характеристики. Тъй като тази група от населението - лицата над трудоспособна възраст, също има тенденция да нараства в постmodерните общества, то моделирането на равнището на икономическата активност сред нейните членове придобива голямо значение.

Третият проблем засяга моделирането на коефициентите за икономическа активност сред лицата от по-младите възрастови групи (под 25 години например). В равнищата на активност сред тази група от населението в трудоспособна възраст са наблюдавани флуктуации в най-различни периоди. Те произтичат вероятно, от една страна, от избора, който стои пред индивидите от тези възрастови групи: да продължат образоването си, за да се развиват като личности и/или за да отговорят на растящите изисквания на трудовия пазар към качеството на работната сила, да влязат в икономическа активност или да съчетаят двете решения. От друга страна, върху тези решения на индивидите несъмнено се отразяват конюнктурните условия на конкретния пазар на труда.

Всичко това подчертава необходимостта от по-нататъшно развитие на методологията и методиката в областта на изследванията на равнището на